

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי סְעוּדָתוֹ וְדָאִי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסְּעוּדָה שֶׁל זַעִיר אֲנֶפִין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר, ^(שמות לא) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב ^(ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דְּהֵהוּא שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין בַּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ, וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאִי.

בַּסְּעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזַעִיר אֲפִין, דְּהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׁיִתָּא יוֹמִין, מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינּוֹן סְעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַע קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְּהֵא דִּילְהוֹן הִיא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, ^(שמות לא) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינּוֹן מֵהִיכַלָּא דְּמַלְכָּא, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים חֵד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיה סָגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עָלִיה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָאִמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָאִמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

**אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֻׁלִּים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵיִן תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטֵרוּי.**

**תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהָן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
 וְזֻמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֵיִיבֵיא דְגֵיהֶנָּם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.**

**אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צַדְדֵי.**

**שְׁנֵינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבְּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנָּם נָחִים. בְּיוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.**

ספר אור הזוהר (עמוד 113)
 – פָּרָק אַ עֲנָף ב' –
ב) הזוהר ותקונים נשמת התורה
 עין שם גדל החיוב לעסק בסוד הזוהר ותקונים והם נשמת התורה ובוה יזכה לאסתכלא בנשמתא
 לנשמתא דברים עתיקים וכו'.

**ג) על למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר
 ענת אלא צריך לבוא בגלגול ממש**
 ומצות עשה הגדולה של למוד התורה צריך להיות בארבעה דרכים שבה הנקראים פרדס רוצה לומר
 פשט רמז דרוש סוד. וזה לשון הקדוש האר"י לוריא זכרונו לברכה ועל למוד הפרדס אם היה יכול
 ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר ענת אלא צריך לבוא בגלגול ממש. עד
 כאן לשונו. בפרט נזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רב העולם פורשים ממנה באמרם בפה
 שהרשית התבונן, ואין לה עסק בנסתרות, אתה שלח נא ידך ואחז בזה אם אתה מסגל לתורה הזאת
 ומיניה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך בחשך.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב